

ger den danske lovgivningsmagts tabte beføjelser.

Hertil kommer, at Folketinget mister indholdet i den magt, der ligger i at kunne gøre et politisk ansvar gældende overfor den minister, der er kgl. bankkommissær, hvis kommissæren bruger sine beføjelser efter nationalbankloven på en måde, som et flertal i Folketinget ikke synes om.

Der flyttes altså beføjelser fra den lovgivende magt til den udøvende magt, idet det her lægges til grund, at Centralbanken i EU er en del af den udøvende magt.

Tilsvarende indskrænkes den dømmende magt, idet Centralbanken også har dømmende magt (den kan i medfør af traktaten idømme visse foretagender bøder eller tvangsbøder).

Samlet set overføres altså betydelige beføjelser fra lovgivningsmagten og den dømmende magt til den udøvende magt.

Svar (8/ 8 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at en eventuel dansk tilslutning til ØMUens 3. fase med den fælles valuta vil ændre magtfordelingen mellem den lovgivende, udøvende og dømmende magt.

Til støtte herfor anføres bl.a., at Folketinget »mister indholdet i den magt, der ligger i at kunne gøre et politisk ansvar gældende overfor den minister, der er kgl. bankkommissær, hvis kommissæren bruger sine beføjelser efter nationalbankloven på en måde, som et flertal i Folketinget ikke synes om.« Endvidere anføres, at der »altså [flyttes] beføjelser fra den lovgivende magt til den udøvende magt, idet det her lægges til grund, at Centralbanken i EU er en del af den udøvende magt«, og at »den dømmende magt [indskrænkes], idet Centralbanken også har dømmende magt.«

2. Som beskrevet i Justitsministeriets notat af 25. april 2000 om visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med en dansk tiltrædelse af Den Økonomiske og Monetære Unions 3. fase med den fælles valuta er det - af andre grunde end de af spørgeren anførte - Justitsministeriets opfattelse, at der ved en dansk tiltrædelse af den fælles valuta vil ske overladelse af beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, til bl.a. Den Europæiske Centralbank. Der henvises nærmere til notatets pkt. 4.

Under notatets pkt. 5 behandles spørgsmålet om, hvorvidt det er tilstrækkeligt at anvende proceduren i grundlovens § 20, eller om det er nødvendigt at ændre grundloven efter § 88. Her anføres bl.a. følgende (pkt. 5.4):

»I Maastricht-sagen udtalte Højesteret endvidere, at der heller ikke i relation til spørgsmålet om grundlovens forudsætning om en demokratisk styreform var »noget grundlag for at anse tiltrædelsesloven for grundlovsstridig«. Højesteret anførte i den forbindelse, at »enhver overladelse af dele af Folketingets lovgivningskompetence til en international organisation vil indebære et vist indgreb i den danske demokratiske styreform«, og at dette er taget i betragtning ved udformningen af de strenge krav til vedtagelsen efter § 20, stk. 2. For så vidt angår EF-Traktaten bemærkede Højesteret, at lovgivningskompetence »i første række [er] overført til Rådet, i hvilket den danske regering - under ansvar over for Folketinget - kan gøre sin indflydelse gældende«, og at det »må anses for overladt til Folketinget at tage stilling til, om regeringens deltagelse i EF-samarbejdet bør være betinget af yderligere demokratisk kontrol.«

Den overladelse af beføjelser, der vil følge af en dansk tiltrædelse af ØMUens 3. fase med den fælles valuta, vil i et vist omfang ske til Den Europæiske Centralbank. Centralbanken er uafhængig af medlemsstaternes regeringer og dermed uden for den parlamentariske kontrol, som Folketinget kan udøve i forhold til danske ministres optræden i Rådet.

Efter Justitsministeriets opfattelse indebærer dette forhold ikke, at der opstår modstrid med de synspunkter, der er anført i Højesterets dom om en grundlovsmæssig forudsætning om en demokratisk styreform.

Justitsministeriet har herved navnlig lagt vægt på, at EUs samlede lovgivningskompetence også efter en dansk tiltrædelse af ØMUens 3. fase med den fælles valuta i første række vil ligge hos Rådet.

Det er endvidere bl.a. tillagt betydning, at der allerede efter den gældende tiltrædelseslov - som Højesteret har anset for grundlovsmæssig - er overdraget en række beføjelser til Europakommissionen, der ligesom Den Europæiske Centralbank er uafhængig af de nationale regeringer og af de parlamentariske kontrolinstanser i medlemslandene.

Hertil kommer, at direktøren for Nationalbanken vil være medlem af Den Europæiske Centralbanks styrelsesråd, hvor de fælles pen-